

[Maigaard.]

del af indrømmelserne, som vedrører EFs budget.

Der er efter topmødet i Dublin, hvor dette problem jo fandt sin foreløbige løsning — den endelige kommer først efter den britiske folkeafstemning — fremkommet oplysninger i pressen, statsministeren ved selv bedst hvorfra, om, at indrømmelserne i Storbritannien på budgetområdet maksimalt kun kostede Danmark 35 mill. kr. om året. Det er denne oplysning om, at budgetindrømmelserne maksimalt kan koste os 35 mill. kr. om året, der er baggrunden for mit spørgsmål, og som jeg især ønsker belyst fra statsministerens side.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Hr. Maigaard har gentaget det spørgsmål, som han stillede mig den 19. marts, og jeg skal derfor gentage mit svar, men også gerne uddybe det noget.

Mit svar gik som bekendt ud på, at resultatet af de såkaldte genforhandlinger mellem Storbritannien og de øvrige otte EF-lande skal ses i et større perspektiv, i et større perspektiv end det, som hr. Maigaard med sit spørgsmål antyder. For det, sagen drejede sig om i Dublin, det sagde jeg også den 19. marts, var, hvorvidt man inden for Fællesskabet var rede til at imødekomme et land, som var og er i ganske særlige vanskeligheder. Det var med andre ord et spørgsmål om en rimelig solidaritet imellem landene inden for EF. Det kan jo ikke være nogen hemmelighed, heller ikke for hr. Maigaard, at regeringen anser Storbritanniens fortsatte medlemskab af EF for at være af meget stor vigtighed og af meget stor betydning for Danmark. De overvejelser, som var baggrunden for, at jeg på Danmarks vegne gik ind for det forhandlingsresultat, som blev opnået i Dublin, drejede sig derfor ikke i første række om en bestemt dansk merudgift på måske et halvt hundrede millioner kroner.

Det er nemlig tal af denne størrelsesorden, der er tale om. Lidt mere konkret kan jeg sige: det er ikke urealistisk at regne med, at det kan blive et bidrag på omkring 35 mill. kr. Den danske merudgift vil selv ved anvendelsen af den bidragsprocent, vi kommer op på efter overgangsperioden, der er jo som bekendt en overgangsperiode,

maksimalt andrage 45 mill. kr., så længe EFs budget holder sig under de 60 mia kr. Man kan selvfølgelig ikke foretage nøjagtige beregninger over, hvad tallet faktisk vil blive. Det vil afhænge af den økonomiske udvikling i EF-landene, det vil afhænge af den økonomiske udvikling i Storbritannien, og det vil naturligvis også afhænge af, hvor stort EFs samlede budget bliver i de kommende år. Men selv om EFs budget, der jo i 1975 andrager knap 45 mia kr., skulle stige til eksempelvis 75 mia kr., — jeg vil netop understrege, at der i denne aftale er tale om en periode på 7 år, — så ville den danske merudgift i hvert fald slet ikke komme op over de 60 mill. kr. Både beløbsmæssigt og tidsmæssigt er det begrænsede beløb, der kan blive tale om at betale for Danmarks vedkommende, og jeg beder om, at man prøver på at se det også i forbindelse med en lang række andre økonomiske aspekter af medlemskabet, herunder også de aspekter, der ligger i den samlede økonomiske virkning.

Maigaard (SF):

Jeg takker for svaret, som jo er et forsøg på at belyse det problem, der er rejst i spørgsmålet, og skal i øvrigt komme med et spørgsmål mere, men først sige, at det større perspektiv, som statsministeren trækker op, den solidaritet, han taler om, efter min mening er en blanding af lamperøg og tevand. Statsministerens storladne holdning til de penge, de britiske genforhandlinger koster, vil fremkalde latter, ikke mindst og først og fremmest i det britiske udenrigsministerium, hvor man netop ser på sagen som et spørgsmål om, hvor meget man tjener på det. Der er man sandelig i høj grad opmærksom på, at det er et pekuniært problem og ikke har noget som helst med solidaritet at gøre.

Men det, som jeg synes var centralt i statsministerens redegørelse, i hans svar her, og som jeg godt vil have bekræftet at jeg har forstået rigtigt — det er jo udviklede materier, som man ikke givetvis forstår rigtigt første gang — er, at statsministeren siger — jeg citerer efter, hvad der blev sagt: „Man kan selvfølgelig ikke foretage faktiske beregninger over, hvad de faktiske beløb vil blive“. Det er efter min mening en redelig fremstilling af problemet, for det kan man nemlig ikke. Man kan ikke beregne, hvad 3